

कैप्ति or कैप्ति f. coming round, success; exposition, description, definition.	कैश् m. (adj. —• f. आ & हृ) hair (of the head), mane, tail (of the Yak).
कैवाय m. N. of a people, f. हृ.	कैश्यना f. arranging of the mane.*
कैका f. the cry of a peacock.	कैश्यह् m. pulling of the hair.
कैकोत्काष्ठ a. fond of crying (peacock).	कैश्पास् m. tuft of hair.
कैत m. desire, intention; abode etc. = कैतन	कैश्पन्ध् m. hair-band.
कैतक m., (०कि &) कैती f. N. of a tree.	कैश्रचना f. arranging of the hair.
कैतकाष्ठुक s. thorn from the Ketaka tree.*	कैश्व a. having long hair; m. E. of Viṣṇu-
कैतन n. desire, intention, summons, invitation; abode, place of refuge; flag, banner.	कैश्वा.
कैतनजुष् a. desirous of (—•).	कैश्वन्त् = prec. a., also maned.
कैतय्, ०यति, pp. कैतित summon, invite.	कैश्वपन् n. cutting of the hair.
कैतु m. brightness, light (pl. beams); apparition, form, shape; sign, mark, flag, banner; chief, leader.	*कैश्वह् m. tuft of hair.*
कैतमन् a. bright, clear.	कैश्वकेश् adv. hair to hair, head to head.
कैदार m. an irrigated field; ०खण्ड n. a hole in such a field.	कैश्वाय n. the top of a hair.
कैदारभट् m. N. of an author.	कैश्वान् m. end or lock of hair, tuft; tonsure.
कैन् (instr. to १के) by whom? etc.; adv. why? whence? how?	कैश्वान्ति॒क a. reaching the end of the hair (at the forehead).
कैनिप् m. a sage.	कैश्विन् a. = कैश्वन्त् ; m. N. of an Asura & sev. men. f. कैश्विनी E. of Durgā etc., a woman's name; pl.cert. mythical beings.
कैनिष्टोपनिषद् or कैनोपनिषद् f. T. of an Upanishad (beginning w. कैनिष्टम्).	कैश्विनिष्टन् ०मथन्, ०सूदन्, ०हन्. & ०हन्त् m. slayer of Kecin (Krṣṇa).
कैन्द्र n. the centre of a circle.	कैसर n. (आ f.) = कैश्; also filament, esp. of a lotus; m. N. of a plant = बङ्गुल.
कैपि a. trembling, shaking.	कैसरगुण्ड m. Kesara pollen.*
कैयूर् m. n. a bracelet worn on the upper arm.	कैसरमालिका f. a Kesara garland.*
कैरल् m. pl. N. of a people.	कैसरबृ॒क्ष m. the Kesara tree.*
कैकेह् v. महिकेह्.	कैसराय n. the ends of a mane.
कैलि m. f., ०खी f. play, sport, esp. amorous sport.	कैसराल a. rich in filaments.
कैलिकल् a. playing, sporting; *f. आ = prec.*	कैसरावङ्का f. = बङ्गुलमाला q.v.*
कैलिकलह् m. love-quarrel.	कैसरिण् a. maned; m. lion.
कैलिगृह् n. pleasure-house.	कैकिय m. a king of the Kekayas; f. हृ a princess of the K., one of the wives of Daçaratha.
कैलित् n. playing, sporting.	कैकिरात a. belonging to the Açoka tree.
कैलिवन् n. pleasure-grove.	कैटभ m. N. of an Asura slain by Viṣṇu.
कैलिश्यन् n. pleasure-couch.	कैतव्. f. हृ a deceitful; f. हृ & n. fraud, deceit, lie.
कैवट m. cave, pit.	कैरात् a. pertaining to the Kirātas; m. a prince of the Kirātas.
कैवर्ति m. a fisherman.	कैरिर्श m. patron. of Sutvan.
कैवल्ल, f. हृ (later आ) exclusive, belonging only to (gen. or dat.); alone, simple, pure, mere; whole, entire, each, all. — & n. adv. only. न कैवल्लम् — अपि not only—but also.	कैलास m. N. of a mountain, the seat of Civa and Kubera.
कैवल्याघ a. alone guilty.	कैवर्त् m. fisherman (a mixed caste); f. हृ.
कैवलादिन् a. eating alone.	कैवल्य n. exclusiveness, absolute oneness, eternal happiness, beatitude.